

Mia (99) zoekt een nieuwe partner

Bijna honderd jaar oud, zo'n zeventig jaar bridger. De Roermondse Mia Caquelein gaat twee keer per week naar de bridgeclub. „Ik zoek een nieuwe partner. Zal ik het jou leren?“

DOOR RIK VAN HULST

ROERMOND

Mia is een fanatiekeling. Ze verliest niet graag. Ook is Mia een nette dame, die sjiek gekleed op komt draven. En: ze wordt nooit boos tijdens het spel. Het is een greep uit de reacties van de leden van bridgeclub Het Wapen van Herten. Ze koesteren hun lid Mia Caquelein, die volgende week 100 jaar wordt. Zelf houdt ze niet van verjaardagen. Ze hield die altijd stil. Media-aandacht ziet ze daarom aanvankelijk niet zitten, maar eenmaal bij de bridgeclub grijpt ze haar kans. Tegen de verslaggever: „Ik zoek een nieuwe bridgepartner voor mijn donderdagclub. Die zijn moeilijk te vinden. Zal ik het jou leren?“

Caquelein is bij de pinken. Ze rekt erop los tijdens het bridgen. Het is misschien wel het honderdvijftigduizendste potje in haar leven dat ze vandaag speelt, leert een vlotte rekensom. „Ik speel zo'n zestig, zeventig jaar bridge. Altijd twee keer per week. En per middag spelen we 24 potjes.“ Caquelein, lachend: „Of het er zó veel zijn, weet ik niet. Maar ieder potje is uniek. Dat weet ik wél.“

Ze wacht thuis tot ze wordt opgehaald om naar het café te gaan. Sinds vorig jaar heeft ze geen rijbewijs meer. „Ik reed altijd graag zelf. Dat ging goed. Waar ik honderd mocht, reed ik lekker honderd. Ik heb nooit een boete

gehad. Nu heb ik geen auto meer, maar gelukkig haalt de penningmeester me op. Hij is een schat. En een fantastische bridger. Daar win je niet zomaar van." Keurig gekleed en met gelakte nagels stapt Caquelein in. Eenmaal gezeten aan haar tafel, zwaait ze breedlachend tijdens het spelen naar andere leden. Op bijna koninklijke wijze. „Wat gaat u eigenlijk over me opschrijven?” vraagt ze tussendoor. „Mag ik de aantekeningen lezen? Het zou fijn zijn als u mijn telefoonnummer opschrijft voor als iemand mijn bridgepartner wilt worden. Kan dat?” Mia is een vlotte bridger. Zo'n 24 jaar had ze dezelfde partner. Maar die heeft ze niet meer. Een nieuwe vinden is lastig. Zoals veel verenigingen kampt ook de bridgeclub met een teruglopend ledenaantal. Al zijn er vandaag twee nieuwelingen en heeft Mia een tijdelijke partner. Ook die wordt overspoeld met complimenten door Caquelein: „Ze speelt fantastisch.”

Of de bijna 100-jarige bridger tegen haar verlies kan? „Ja. Winnen is leuk, maar bridgen is ook maar een spel. Er zijn fanatiekelingen die boos kunnen worden. Maar, weet u, ik heb in mijn 100 jaar vervelende dingen meegemaakt. Daar praat ik niet graag over, maar het zet bridgen wel in perspectief.”